



Bayer Zsolt: Üzenet

2015 augusztus 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mi nem tudunk már. Elvesztettünk régi tudást, örök tudást, szakrális tudást. Lecseréltük technológiára, meg földhözragadt filozófiákra.

És konokul és kitaróan és megátalkodottan hisszük, hogy mi vagyunk a jók. S a világunk örök.

Mindig ezt hittük. Igen.

Ha egy nappal az utolsó nyugat-római császár, Romulus Augustulus bukása előtt megkérdezték volna a római polgárokat, mit szólnak hozzá, hogy vége a világuknak, mind azt válaszolta volna: Ugyan már... dehogyan van vége! Róma örök!



Semmit sem változtunk.

A barbárok a kapuk előtt. S mi kitartóan hisszük, Európa örök, a Nyugat örök. Hát nem az! De „hosszám már hűtlen lettek a szavak”. Hozzá menekülök. A poeta doctus üzen. Olvassátok. Vers még nem volt ennyire aktuális. Csak ne rettegnek annyira, hogy ezt sem fogjuk föl.

Ahogy nem fogtunk fel igazából soha semmit.

Elkényelmesedett, kigömbölyödött városaink barokk terein lesóványodott alakok kísértének. S mindenük van, ami nekünk nincsen már. Van hitük, akaratuk, erejük, elszántságuk – és nem köti őket gúzsba sem múlt, sem jóság. Nem köti őket semmi sem. És jönnek. Megállíthatatlanul.

Babits üzen. Fel tudjuk fogni még az üzenetet? Van még fülünk a hallásra, és lelkünk a nem-beletörődésre?

Most majd minden eldőli. A végső választás előtt állunk. Figyeljünk a szóra:

„A gazda bekeríti házát

(Új barbár század jövetelére)

Léckatonáim sorban állnak már, pici

földem a földből kikerítve, könnyű szál
dzsidások módján állnak, hatalmasan
igazságukban; a törvény, a jog,
erő, munkám, nyugalmam és jutalmam a
szél jel hogy vagyok; sün-életem tüskéi e
szakadt létben, kizárva minden idegent,
de átbocsátva ami még közös maradt
a testvérek közt: táj varázsát, távoli
egyek pirossát, és a tejnél édesebb
levegőt, mostanában ugyan e szeles
október hidegét is, aki április
karmosabb öccse -

Óh mi edzve karmosabb

öccsökhöz már, kincses tavalyból érkezett
bátyák magunk: mit, hízelegni a modern
szeleknek? ez ez! barbár, gyilkos és hazug.
Szemtelen! Nyárnál hangosabb! Csupa vad
zaj, tusa, tánc! Ezer madár alatt a fák
nem ingtak-zengtek ennyire! De élet e
lárma és rángás? Csöndben érik a csíra
a föld alatt; halk a termékeny éj; a fű
növése lassú: ez az élet! Kertem, ódd
a magvat ami megmaradt kincses tavaly
füvéből és barbár szelekkel ne törj!

Jöhet a vad tánc, tép, részeg, ál-buján

vetkőzni csontig a virágokat; jöhet
a vak kacaj ápolat növényeinkre; majd
a fehér-csuhás vezek, a tél; te csak
maradj a tavaly re! s ha a jövevény
lenézve így szól: »Én vagyok az Új!« - feleld:
»A Régi jobb volt!« - Hísi léceid mögött
mint középkori szerzetes dugott a zord
sisakos hordák, korcs nomádok, ostoros
képéget?k el! pár régi könyvet: úgy
dugd magvaidd, míg, tavasz jöve, elesett
léckatonáid helyén él? orgona
hívja illattal a jövendő méheit.”

www.magyarhirlap.hu - Bayer Zsolt

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát,
a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámit, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló
